

מ"ת 54559/05/20 - מדינת ישראל נגד עבדאאלה דחלה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 54559-05-20 מדינת ישראל נ' דחלה (עציר)

בפני	כבוד השופטת יסמין כחילי-מני
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עבדאאלה דחלה (עציר)

החלטה

ביום 10/6/20, נתתי החלטה לפיה הוריתי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. להלן הנימוקים להחלטה.

האישום:

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפת קטין וגרימת חבלה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר.

מעובדות כתב האישום עולה כי בזמן הרלוונטי לאירוע, התגלע סכסוך בין משפחת דחלה למשפחת עדוי בכפר טורעאן. הנאשם הינו ממשפחת דחלה.

ביום 21.01.2020, בשעה 20:45, בוצע ירי אל עבר חנות נרגילות שבבעלות מר וליד עדוי (להלן: החנות), שפגע וגרם לנזק לחלון הראווה של החנות, לדלת הזכוכית, ולטלוויזיה שהיתה בתוך החנות. כמו כן נגרם נזק לרכב מסוג טויוטה אשר חנה בסמוך לחנות. באותו זמן, שהה אברהים עדוי (להלן: המתלונן) וקטין ס.ע (להלן: הקטין) בתוך החנות.

כתוצאה מהירי, השתטח המתלונן והקטין לצורך התגוננות מפני הירי.

בהמשך לאותן נסיבות, בעוד שהמתלונן והקטין שכובים על הרצפה, נכנסו לחנות קבוצה של 10 אנשים רעולי פנים אשר זהותם אינה ידועה, וביניהם המשיב כשהוא רעול פנים, חבוש במסכה שחורה, וכשהם מצוידים באלות וגרזנים והחלו להכות את יושבי החנות וביניהם המתלונן והקטין.

הנאשם והאחרים אף שברו והרסו כ-100 נרגילות, שני מזגנים, מקרר, מכונת אספרסו ומוכנת ברד. הנאשם והאחרים תקפו את המתלונן באופן שהיכו אותו באזור הגב וביד שמאל וגרמו לו לחבלה של ממש בדמות שפשוף באמה שמאלית, נפיחות, ורגישות למישוש והוא נזקק לטיפול רפואי.

בהמשך תקפו הנאשם ואחרים בצוותא את הקטין באופן שהיכו אותו באמצעות גרזן וגרמו לו לחבלה של ממש בברך ימין בדמות שפשוף ורגישות למישוש.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

טענות הצדדים:

בדיון שהתקיים ביום 04.06.2020, טען ב"כ המבקשת כי המקשת ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה המבססות את אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו והגיש את תיק החקירה.

כן טען ב"כ המבקשת כי מתקיימת עילת מסוכנות נוכח חומרת ונסיבות ביצוע העבירות ועברו של המשיב הכולל הרשעה משנת 2018, בגין ציד לא חוקי. ב"כ המבקשת טען כי נמצאו תמונות של כלי נשק בטלפון הנייד של המשיב. ב"כ המבקשת סבור כי האינטרס הציבורי מחייב מעצרו של המשיב מאחורי סרוג וברח.

ב"כ המשיב סבור מנגד כי התשתית הראייתית חלשה.

ב"כ המשיב טען לעניין הנעל אשר נמצאה בזירה וממנה הופק DNA של המשיב בציינו כי הנעל אותרה בשלב מאוחר וכי בהודעתו הראשונה של מר אברהם עדוי, הוא לא הזכיר כלל את הנעל. כך גם לגבי מר וליד עדוי. ב"כ המשיב הדגיש כי מר וליד לא הזכיר עניין הנעל בהודעה הראשונה ורק בחודש אפריל "הוא נזכר" להזכיר עניין זה.

עוד טען ב"כ המשיב כי נפלו סתירות בהודעותיו של המתלונן לגבי נסיבות הימצאות הנעל. ב"כ המשיב הוסיף כי שוטרים שביקרו במקום בסמוך לאירוע, לא ציינו היכן נמצאה נעל והדגיש כי קיימים פגמים בשרשרת מוצג.

ב"כ המשיב טען כי חוות דעת DNA מעלה כי נמצאה תערובת של פרופילים של אחרים. אשר לגרסת המשיב, טען בא-כוחו כי המשיב עובד בניין, מחליף נעליים בתדירות של חודש או חודש וחצי וכי אותה נעל היתה אצלו פחות משנה לפני האירוע וכי יתכן שהנעל הזו שייכת לו אך הוא מוסיף כי הוא לא היה בחנות.

ב"כ המשיב טען כי המשיב נחקר חודשים אחרי האירוע ומשכך הוא התקשה לזכור היכן הוא היה ביום האירוע. יחד עם זאת, הוא זכר כי היה לו משפט ביום האירוע וכי היה חולה.

ב"כ המשיב הדגיש כי אין עדות בה נטען שהנעל נפלה ולא קיימים עדים שזיהו את המשיב. עוד טען ב"כ המשיב כי משקלה של חוות הדעת אינו גבוה בשים לב לעובדה כי ה-DNA נמצא על חפץ נייד.

אשר למסוכנות, ב"כ המשיב הסכים לקיומה של עילת מעצר אם כי טען כי עוצמתה נמוכה. ב"כ המשיב ציין כי החבלות שנגרמו למתלונן והקטין הינן קלות. ב"כ המשיב הוסיף כי חלף זמן מאז ביצוע העבירה ועד למעצרו של המשיב.

ב"כ המשיב טען לחלופין כי ככל שייקבע כי קיימות לכאורה ועילת מעצר, הרי שלטעמו ניתן להפיג את המסוכנות באמצעות חלופה מחוץ לכפר טוראען בפקוח משמורנים נטולי עבר פלילי.

ראיות לכאורה

דוח פעולה של השוטר כעבייה מורסי:

השוטר הגיע לחנות בסמוך לאירוע ותיעד את הנזקים שנגרמו בחנות. השוטר ציין כי וליד עדיו הצביע לו על נעל, מברג ואלה. השוטר ציין כי תפס את המוצגים ובהגיעו לתחנה הכניס את המוצגים לכספת.

דוח פעולה של רס"ר אלבז:

השוטר ציין בדוח הפעולה כי הוא הגיע למקום בסמוך לאירוע, ובמהלך סריקות בציר בריחת התוקפים, מצא במרחק של כ- 200 מטר מהחנות חם צוואר.

תמונות שמתעדות את הזירה

העד אברהים עדוי - המתלונן:

מסר הודעה ביום האירוע, ובה סיפר כי בהיותו בחנות, בוצע ירי לעבר החנות. הוא נשכב על הרצפה, או אז נכנסה קבוצה של כשמונה רעולי פנים, מחזיקים באלות וגרזנים, והחלו לתת מכות לכל השוהים במקום. אברהים מסר הוא הוכה בגב וביד.

אברהים מסר הודעה נוספת ביום 10/4/20, בה חזר על דבריו מיום האירוע והוסיף כי הבחין בשני תוקפים רודפים אחר אדם בשם וסים עדוי כשאחד מחזיק באלה מעץ והשני באלה ממתכת. הוא תפס את האלות והצליח להוציא את האלה מעץ מידי אחד התוקפים אך לא הצליח להוציא את האלה ממתכת נותרה מישי מחזיקה. אברהים דחף את התוקף שהחזיק באלה מעץ לעבר מכונת החטיפים, או אז שני התוקפים ברחו. אברהים ערך שרטוט של זירת האירוע, שעיון בו מלמד כי הנעל נתפסה בסמוך למכונת החטיפים.

אברהים מסר הודעה נוספת ביום 10/5/20, בהודעתו הוא חזר על דבריו מיום 10/4/20 והוסיף כי הוא מניח שכשהתעמת עם התוקף שהחזיק באלה ממתכת, הנעל של התוקף נפלה. אברהים נשאל אם הבחין במי מהתוקפים עוזב את המקום עם נעל אחת, ובתשובה ענה בשלילה. אברהים הוסיף כי לאחר האירוע הוא שאל את הלקוחות אם הנעל שייכת למי מהם והם ענו בשלילה. אברהים נשאל שוב אם זיהה את התוקפים והוא ענה בשלילה אך ציין כי לתוקפים מבנה גוף קטן.

העד וליד עדוי:

מסר כי באותו יום עת ששהה בחנות שבבעלות בנו יזן, בוצע ירי לעבר החנות ואז רעולי פנים, תקפו אנשים בגרזנים ומברגים וגרמו נזק למקום. וליד מסר כי הינו חושד במשפחת דלחה.

וליד מסר הודעה נוספת ביום 10/4/20 בה נתבקש להתייחס למוצגים שנתפסו בחנות. וליד מסר כי הוא הצביע על המוצגים לשוטר. וליד נשאל אם ייתכן שהנעל שייכת לאחד מהלקוחות שהיו בחנות, ובתגובה מסר כי אחרי האירוע, הלקוחות נשארו בחנות ואילו הנעל היתה שייכת למי מהם, היו לוקחים בחזרה. עוד מסר וליד כי במהלך האירוע היה עימות.

וליד מסר הודעה נוספת ביום 19/5/20, בה מסר כי מצא את הנעל והמברג שמסר למשטרה ליד השולחן בזמן שניקו את החנות. וליד שלל. וליד שלל את האפשרות שהנעל היה בחנות לפני האירוע.

הודעותיהם של אברהים וליד מחזקות זו את זו. העובדה כי לא התייחסו בהודעות מיום האירוע לעניין הנעל, אין כדי לפגוע בעוצמת הראיות. שכן, מדוח הפעולה של השוטר כעביה עולה כי הנעל נמצאה בזירה בסמוך לאירוע ונמסרה לשוטר על ידי וליד.

העד עובידה עדוי:

מסר כי בהיותו ביום האירוע בסמוך לדלת הכניסה של החנות, בוצע ירי לעבר החלק התחתון של דלת הכניסה וכעשרים אנשים רעולי פנים נכנסו כשהם מצוידים בסכינים ואלות, תקפו את הלקוחות וגרמו נזק במקום. עובידה מסר כי שני קטינים ששיחקו במקום פלייסטישן, הוכו באלות. עובידה מסר כי אחד מהתוקפים היה עם כפיה בצבע אדום ותוקף נוסף חבש מסיכה שחורה.

גרסת עובידה מחזקת את גרסת אברהים וליד.

העד מוחמד נסאר: מסר כי רכבו ניזוק מהירי. הוסיף כי לא זיהה איש.

העדה סירין היאג'נה:

סירין הינה אשתו של המשיב. בהודעה מיום 13/5/20, סירין מסרה כי ביום האירוע עת שהתה בבית הוריה, המשיב התקשר אליה, הודיע לה כי יש משטרה בכפר וביקשה לחזור הביתה. סירין מסרה כי זמן קצר לאחר שחזרה הביתה, המשיב נכנס לבית הוריו, נראה עייף ומוטרד והוא שאל אותה עם המשטרה עצרה אותה בדרכה הביתה. עוד מסרה סירין כי המשיב אמר כי הוא עייף ועלה הביתה. סירין הוסיפה כי עלתה הביתה בסביבות שעה 22:00 והבחינה במשיב צופה בטלוויזיה. החוקר הציג בפני סירין את הצילום של הנעל שנתפסה בזירה ובתגובה מסרה כי למשיב נעליים זהות. לשאלת החוקר היכן נמצאות הנעלים, השיבה כי אינה יודעת.

תמונות שהופקו ממכשיר הטלפון הנייד של סירין: בהן רואים את המשיב נועל נעליים זהות לנעל שנמצאה בזירה.

העדה ניהאי היאג'ני:

ניהאי היא חמותו של המשיב, מסרה כי ביום האירוע המשיב התקשר לסירין וביקשה לחזור הביתה וזאת בין השעות 21:30 ל 22:00. לבקשת המשיב, היא החזירה את סירין הביתה. עוד מסרה המשיב הגיע הביתה זמן קצר לאחר הגעת סירין.

העד מונדר היאג'נה:

מונדר הינו חמו של המשיב, אישר בהודעתו כי ביום האירוע סירין התארכה אצלם וכי באותו יום אביו של המשיב התקשר

לסירין וביקש ממנה לחזור הביתה.

העד מוחמד עדוי:

מוחמד עדוי הינו רופא המשפחה אליו פנה המשיב לצורך קבלת אישור מחלה. הרופא מסר כי המשיב ביקר במרפאתו ביום 22.01.20 בשעה 16:30.

פלט פריקת טלפון : ממנו עולה כי המשיב יצר קשר עם אשתו בסמוך לאירוע.

פרוטוקול דיון מיום 22.1.2020 : ממנו עולה כי הנאשם לא הופיע לדיון בטענה כי הוא חולה.

אישור מחלה מיום 22.1.2020 : ממנו עולה כי המשיב ביקר אצל רופא משפחה ביום 22.1.2020.

חוות דעת מומחה: ממנה עולה כי ה- DNA שהופק מהמסכה ומהנעל שייכים למשיב.

הודעות המשיב:

בהודעתו מיום 13/5/20, מסר המשיב כי הוא לא קשור לסכסוך בין המשפחות. המשיב הוסיף כי הוא מכיר את הבעלים של החנות וכי בחודש נובמבר היה פעם אחרונה בחנות. המשיב הוסיף כי מזה כחודש וחצי היה בשכונה בה ממוקמת החנות. לשאלת החוקר מה עשה ביום האירוע, מסר כי אינו זוכר.

בהודעתו מיום 14/5/20, המשיב מסר כי ביום האירוע היה אמור להתייצב בבית המשפט לתעבורה אך לא התייצב והודיע לסנגורו כי היה חולה. בהמשך תיקן את עצמו ומסר כי הדיון נקבע ליום 22/1/20. המשיב טען כי ביום האירוע היה חולה ולא יצא מהבית. המשיב נשאל שוב אם שהה לאחרונה בחנות והוא ענה בשלילה, אך מסר כי מידי יום הוא עובר ליד החנות בדרך לקרובי המשפחה שלו. המשיב התבקש לתת הסבר מדוע הוא התקשר לאשתו באותו יום כאשר הוא טוען כי היה בבית אך הוא לא סיפק הסבר סביר. המשיב עומת עם גרסתו לפיה היא הייתה בבית הוריה באותו יום ובתגובה מסר "מה פתאום, היא לא מדברת עברית!" המשיב התבקש לתת הסבר להימצאות נעליו בחנות, בתגובה מסר כי הוא לא היה בחנות וכי הנעל לא שלו. גם כשעומת המשיב בתוצאות בדיקת ה-DNA, מסר כי הוא לא קשור לאירוע. למשיב הוצגה תמונה של הנעל שנמצאה בחנות ובתגובה מסר כי אינו מזהה את הנעל.

בהודעה מיום 20/5/20, המשיב מסר כי הוא ביקר אצל הרופא ביום 21/1/20 לפני האירוע. למשיב הוצגה תמונה מיום חתונתו בה נראה נועל נעליים זהות לנעל שנתפסה בזירת האירוע, בתגובה המשיב אישר כי הנעליים זהות. כשנשאל היכן נמצאות הנעליים, ענה: "אולי הלכו בעבודה, אני בעבודה, כל חודשיים אני מחליף נעל" (שורה 80 להודעה).

למשיב הוצגה תמונה של המסכה ממנה הופק DNA שלו ובתגובה מסר כי לא היתה לו מסכה אי פעם. המשיב לא ידע למצוא הסבר להימצאות DNA על המסכה ועל הנעליים, דבק שבגרסתו והרחיק עצמו מהזירה.

בחקירת המשיב מיום 21/5/20, הוצגה בפניו הנעל שנתפסה בזירה ונשאל היכן נמצאת הנעל השנייה. ובתשובה מסר

"היא נעלמה לי לפני שנה לא זוכר איפה" (שורה 14 להודעה) . המשיב התבקש למדוד את הנעל שנתפסה ונמצא כי הינה מתאימה למידת כף הרגל.

לסיכום, המשיב הרחיק את עצמו מהזירה, לא מסר הסבר להיצמאות ה-DNA על הנעל והמסכה, סתר את עצמו בעניין מעוד הדיון בבית המשפט לתעבורה, טענתו כי ביקר אצל הרופא ביום האירוע, לפי קורות האירוע, נסתרה על ידי גרסת הרופא ואישור המחלה, גרסתו כי היה חולה ושהה ביום האירוע בבית נסתרה על ידי גרסת אשתו והוריה. המשיב אף לא הצליח לספק הסבר לשיחות הטלפון שערך עם אשתו בסמוך לאירוע בעוד שטען כי היה עמה בבית במשך כל היום.

מהראיות שסקרתי לעיל, עולה כי קיימת תשתית ראייתית מספקת המבססת את אשמתו של החשוד בעבירות המיוחסות לו, אומנם המשיב לא זוהה על מי מעדי הראייה, יחד עם זאת כנגד המשיב הצטברו ראיות המשתלבות זו עם זו ויוצרות מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה. המצאות DNA של המשיב על הנעל שנתפסה בתוך החנות ועל המסכה, גרסתו של המשיב בה הוא הרחיק את עצמו מזירת האירוע בנוסף לסתירות ושקרים שנפלו בגרסתו, הודעות עדי הראיה ודוחות השוטרים, מובילים למסקנה לכאורית ברורה כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו. התקשיתי למצוא "תרחיש חלופי" וב"כ המשיב לא הצביע על תרחיש שכזה (לעניין מעצר על סמך ראיות נסיבתיות ראו בש"פ 6647/16 עייש נ' מדינת ישראל (14.9.16), בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.13).

עילת מעצר:

אשר לעילת מעצר, בא כוח המשיב לא חלק על קיומם של עילות מעצר, יחד עם זאת הוא טען כנגד עוצמתן. אומנם החבלות שנגרמו למתלונן ולקטין אינן ברף חומרה גבוה, אך אין בכך לדעתי כדי לפגוע בעוצמת עילת המסוכנות. מנסיבות האירוע ניתן ללמוד כי החשוד תכנן את המעשה ביחד עם האחרים מבעוד מועד כאשר הגיע לחנות רעול פנים ומצויד בכלי תקיפה. הנאשם הטיל פחד ואימה על אזרחים תמימים לרבו על קטינים ששהו במקום. זאת ועוד, קיים לטעמי חשש לשיבוש מהלכי משפט לרבות השפעה על עדים וזאת נוכח העובדה כי העדים הינם תושבי הכפר בו מתגורר המשיב. כמו כן, אשתו של המשיב והוריה הינם עדי תביעה, כך שהחשש להשפעה עליהם הינו ממשי.

חלופת מעצר:

אשר לחלופת המעצר, לא שוכנעתי כי ניתן להשיג את מטרות המעצר באמצעות החלופה שהוצעה בדיון מיום 10/6/20, הן נוכח זהות המשמורנים והן נוכח מיקום החלופה.

לאור האמור, החלטתי לעצור את המשיב עד תום הליכים נגדו.

נימוקי ההחלטה יישלחו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט סיוון תש"פ, 11 יוני 2020, בהעדר הצדדים.